

**De Ivre Sistendi, Et Manvum Iniectione, Qvam Vvlg
Arrestationem Vocant, Svccincta Explicatio**

Peck, Pierre

Antverpiæ, 1589

Quantam mulctam seu pœnam Satelles violationi arresti apponere possit.
Caput 29.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63495)

De Jure Sistendi.

eandem; ideo quod posset illi defensio & exceptio aliqua competere, iuxta ea quæ d. conf. 20. inter conf. Curtij latè deducuntur.

Quantam mulctam seu pœnam Satelles violationi arresti apponere possit. Caput 29.

ARGUMENTA.

Arbitraria pœna aut mulcta impositioni quâdolo-
cus sit. nn. 1.

Pœna & mulcta sunt cōmoda iurisdictionum. n. 2.

Mulctandi modum esse arbitrarium, quomodo sit
accipiendum. nn. 3.

Pœna violati arresti etiam ab alterius territorij lu-
dice irrogari potest. nn. 4.

Iudex an pœnam & mulctā augere & minuire pos-
sit. nn. 5. et 7.

Arresti violati pœna cui veniat adiudicanda. nume-
ro 6. et 9.

Pœna etiam ex leuissima contumacia imponi po-
test. nn. 8.

QUOD proximo capite diximus eum qui arrestum violat arbitrio Iudicis puniri posse, minorem difficultatem habet, si (ut plerunque fieri solet) satelles debitorem arrestauerit, eundemque à loco in quo arrestatus est, sub certa pœna aut mulcta non recedere iusserit. Arbitrariæ enim pœnæ aut mulctæ impositio, solet esse subsidiaria, vbi certa aliqua prius comminata aut declarata non fuit, l. j. §. exploratores. & ibi Bart. ff. de effrac. Alexan. in l. si quis id. ff. de iurisd. omn. iud. l. 2. C. de crim.

de crim. sacrileg. & Matth. de Afflict. in Con-
 stitu. regn. incip. Disputatur. in 2. notab. Sed
 quoniam plerique satellites ex magnitudine
 mulctarum dominorum suorum beneuolen-
 tia captant, & quo plures & maiores fecerint,
 tanto gratiores se illis esse experiuntur, nimis
 bene intelligentes illud quod ait Bartolus &
 alij, ad l. j. ff. solut. matr. quod pœna & mulctæ
 sunt commoda iurisdictionum, & Roman.
 conf. 70. Ideo illud quoque extra propositum
 nō est, si quæatur, an in potestate atque arbi-
 trio satellitis sit, quantam velit pœnam, aut
 mulctam apponere, videlicet aut cētum flo-
 renorum, aut cētum coronatorū, aut centum
 realium, aut anglottorum aureorum, aut ma-
 iorem? Et sanè quoniam non potest maior ef-
 se auctoritas satellitis, quàm Iudicis, cuius au-
 ctoritate fit arrestatio, etiam si ex cōsuetudi-
 ne loci, non semper speciale mandatum, ad eā
 faciendam habere debeat, (vti superius est o-
 stensum) ob oculos ponenda est, elegans illa
 cōstitutio, Arcadij & Honorij Imperatorum,
 quam de modo mulctarum ad Messalā Præ-
 fectum prætorio miserunt, in hæc verba; Eos
 „ qui ordinario prouincias iure moderantur,
 „ erga eorum personas, quos culpa reddit ob-
 „ noxios vltra duarum vnciarū auri summā
 „ condemnare non patimur. Proconsularem
 „ verò potestatem si mulctandi necessitas im-
 „ minebit, senarum vnciarū auri summa co-
 „ hibebit. In qua forma etiam Comes Oriētis,
 „ atque præfectus Augustalis erit. Ceteri verò

Q. iij

specta-

spectabiles Iudices, & qui vice nostra admi-
 nistratiōis gubernacula suscepit, ultra tres
 auri uncias, sibi intelligant licentiā denega-
 tam. l. eos. C. de mod. mult. Sub proconsulari
 autem potestate intelligit etiā Episcopos, ibi
 Accurs. ad verb. procōsulare. Vncia verò au-
 ri quanta fuerit, vide Didac. cap. 3. & 4. in libr.
 nummis. veter. Alcia. lib. 4. c. 2. i. dispuñt. Bu-
 daum de Affe, & alios. Et ideo quod nōnulli
 dicunt, modum multandi esse arbitrium,
 3 ita accipit Alciat. in l. aliud est fraus. nu. 16. ff.
 de verb. sig. dum legitimum modum iam de-
 signatum, in d. l. eos. non excedat; minorem
 autem imponere eos posse non dubitat. in l. si
 qua poena. nu. 1. eod. illo tit. Sed hæc elegans
 multarum cōsideratio, iterum ferè in diffue-
 tudinem abiit, & ab incerto Iudicis arbitrio
 pendere cepit, vt testantur Alexand. consi. 35.
 num. 5. libr. 2. Iason ad l. j. §. quod prætor in fi.
 ff. ne quis eum qui in ius voc. Specul. in tit. de
 senten. prolat. §. species. vers. sed nūquid titu-
 lus. Maranta de ord. iudic. parte 4. in §. princi-
 4 pali distin. nu. 69. Ob quam aut similem pœ-
 nam vel multam, etiam ab alterius territorij
 Iudice, si comprehendatur, puniri eum posse
 arbitror, Iuxta not. per Matth. de Afflict. ad
 consti. incip. De pacter enorum. in §. notabili.
 Sed quoniam poena est commensuranda deli-
 cto. l. omnes peregrini. C. commu. de success.
 & quia Iudex sicut poenam & multam etiam
 ordinariam in præcepto, ex causa augere po-
 test. Hostiensis in §. de multa. in tit. de sentē.
 & re

& re iudic. Ita quoque eam aut remittere, aut moderari, atq; minuere potest. l. illicitas. §. si. ff. de offic. præsid. Maranta. de ord. iudic. parte 6. capit. incip. Expedita secunda parte. nu. 32. boni iudicis officio incumbet iusto temperamento, ita se hac in re arbitrum cōstituere, vt neque nimium remissus, neq; nimium seuerus fuisse videatur, personarum & circumstātiarū rei, rōne habita atq; expēsa. l. respiciendum. l. aut facta. ff. de pœnis. eandemq; in dubio, fisco adiudicabit. l. Iulianus. §. his quoq; C. de sacros. eccle. Bart. in l. j. C. de excusa. muner. lib. 11. Bald. in c. quæ sunt regal. Quod si dicas, remissionem mulctæ inferioribus iudicibus non permitti, sed illustrioribus & maioribus tantum, vt ait Rebuffus, tomo 3. ad ord. regias. tract. de appel. artic. 118. gl. vna. & art. 14. num. 20. respōdeo eam sententiam etiam ipso Rebuffo teste, à glos. & Doctorib. reprobari in l. & in mulctis. C. de appell. & ab Ang. in tract. malefic. ad verb. qui iudex. vers. inci. quero an contumacia. num. 26. Cui decisioni standum est, nisi cōsuetudo aut statutū, aliud inducat; maximè cum causa minuēdi subest, vt per Afflict. ad constit. incip. Et quæ ad decus. in 10. notab. aut cum ex causa recessit arrestatus, quæ etsi sufficiens nō fuit, aliquo tamen modo probabilis fuit, veluti propter nō satis iustum metum hostium, aut pestis, aut belli, aut insidiarum, & si quid his sit simile. Quamuis enim mulcta possit imponi, etiam 8 ex leuissima offensione, & contumacia, aut

Q v praua-

præuaricatione, vt ait Curt. ad d. l. j. §. j. nu. 13.
ff. si quis ius dic. non obtemp. tamen indige-
stæ voluntati satellitis, indulgere, & talē mul-
ctam ab homine arrestato, quem ille fortassis
odio prosequitur, exigere quantā ipse volue-
rit, res esset plena iniquitatis, & appellatione
9 digna. Quæ modo & in simili dicimus, quod
multa aut pœna, si parti sit applicanda, de-
bet regulari, secundum interesse & damnum
partis aduersæ. l. 2. ff. si quis in ius voc. non ie-
rit. Ioan. Constant. ad ord. reg. art. 121.

Vtrum aduersus multam seu pœnam
violati arresti, præscribatur.

Caput 30.

ARGUMENTA.

Actiones pœnales & multa certi tēporis spacio præ-
scribuntur. nu. 1.

Multa ob spretum Iudicis præceptum commissæ,
post annum non potest exigi. nu. 2.

Arrestatus ob pœnam violati arresti post annum
conueniri non potest. nu. 3.

Pœnam violati arresti post annū non posse peti, quo
pacto intelligendum sit. nu. 4.

Iuramenti violati persecutio, anno non concluditur.
numero 5.

1 **A**DVERSVS actiones pœnales & mul-
ctas, certi temporis præscriptiones, à
lege inductas esse constat. Actioni enim iniu-
riarum, anno præscribitur. l. si non conuicij.
C. de iniur. Actiones prætorix ultra annum
exerceri non possunt. Insti. de perpet. & tēpor.
act. in